

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobkyně:

Jana 78 s. r. o., IČ 28830580
sídlem Kryblická 120, 541 01 Trutnov - Kryblice
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Solichem
sídlem Československé armády 556, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému:

Ministerstvo zemědělství
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2016, č. j. 20845/2016-MZE-14141

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Podanou žalobou napadla žalobkyně v záhlaví označené rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 1. 2016, č. j. SZIF/2016/0009577.
2. Správní orgán I. stupně přitom svým rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o jednotnou platbu na plochu za rok 2015 v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci č. 640/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení“ nebo „nařízení č. 640/2014“).
3. Vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně předcházela kontrola, v rámci které správní orgán I. stupně zjistil nesoulad mezi deklarovanou plochou vedenu v žádosti žalobkyně a plochou skutečně obhospodařovanou. Tento rozdíl měl činit 7,44 ha (tj. 20,08 % celkové plochy, kterou měla žalobkyně dle své žádosti obhospodařovat).

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

4. Žalobkyně označuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nesprávné.
5. U části dílu půdního bloku (dále jen „DPB“) i.č. 630-1000-1801/11 o výměře 3,97 ha žalobkyně připouští, že tato nebylo obhospodařována.
6. U části DPB i.č. 640-1000 1002/3 o výměře 0,12 ha (k. ú. Javorník v Krkonoších), i. č. 620-1000 4008/3 o výměře 0,10 ha (k. ú. Petříkovice u Trutnova) a i. č. 630-0980 5502/4 o výměře 0,22 ha (k. ú. Dolní Malá Úpa) žalobkyně namítá, že měření se strany správního orgánu I. stupně neproběhlo správně, že bylo nepřesné a že neodráželo pravý stav věcí.
7. Podle žalobkyně správní orgán I. stupně nepostupoval při měření v souladu se zákonem, neboť svá zjištění opřel o fotografie pořízené na místě a měření provedené pomocí LPISu, ačkoliv dle žalobkyně mělo být správně provedeno měření GPST – GPS Topcon.
8. Žalobkyně je toho názoru, že měření prováděné správním orgánem I. stupně bylo prováděno toliko odhadem na základě fotografií či poznámek (pamatování si) daného stavu v hlavě osob provádějících kontrolu. Podle žalobkyně je proto toto měření třeba považovat za nepřesné a nepřezkoumatelné.
9. Žalobkyně nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí, podle kterého mělo být měření provedeno na základě liniového globálního navigačního satelitního systému GNSS zařízením Topcon GMS-2 a následně přeneseno do LPISu. Podle žalobkyně totiž nic takového ze správního spisu neplyne. Poukazuje přitom na části protokolu o kontrole, který je součástí správního spisu, kde je uveden způsob měření u jednotlivých DPB.

10. Podle žalobkyně mělo měření až na výjimky (které dle žalobkyně nesouvisí se spornými výměrami) probíhat metodou LPIS, tj. měřením nad ortofotomapou.
11. Podle žalobkyně tedy ze strany kontrolorů nedošlo k přesnému zaměření neobhospodařovaných půdních ploch, přičemž vzhledem k množství kontrolovaných pozemků během jediného dne je zcela vyloučeno, že by si kontrolující osoby byly schopny vše zapamatovat a jiné dostupné poznámky ve spise nejsou. Z pořízených fotografií nelze přesně určit, co je a co není obhospodařované (natožpak výměra těchto neobhospodařovaných ploch).
12. Navíc žalobkyně poukazuje na zaměření obhospodařované plochy sporných dílů půdních bloků, které si nechala zpracovat u geodeta Ing. R. B. Tento geodet dospěl k číslu 7196 m² obhospodařované plochy. Správní orgán I. stupně provádějící kontrolu přitom dospěla k výměře 5900 m². S ohledem na skutečnost, že část obhospodařované plochy je mimo zakres v LPISu, provedla žalobkyně korekci 556 m², přičemž je přesvědčena, že jí nesprávně bylo odečteno nejméně o 740 m² více, než kolik byl skutečný stav.
13. Žalobkyně dále vznáší pochybnosti stran provedených měření, když dle jejích osobních zkušeností by nemělo být z hlediska časového možné provést fyzickou kontrolu všech půdních bloků, které byly kontrolovány.
14. Žalobkyně rovněž uvádí, že v rámci kontroly provedené dne 11. 2. 2016 jí bylo sděleno zaměstnancem správního orgánu I. stupně, že vykazovaná měření (tj. metoda GPST-GPS Topcon) jsou přesná s tolerancí plus mínus 1 až 2 metrů (v závislosti na lokalitě). To podle žalobkyně může u celkové výměry jí obhospodařovaných pozemků znamenat poměrně značnou odchylku v měření (pokud by se ovšem touto metodou měření provádělo).
15. V neposlední řadě žalobkyně poukazuje na skutečnost, že rozdíl zjištěné plochy přesáhl 20 % jen o 0,08 %, což v absolutních číslech představuje 296,4 m² z celkových 44.490 m². Žalobkyně tak jen díky této nepatrné výměře přišla o celou dotaci.
16. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení s tím, že žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení.
17. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě ze dne 3. 8. 2016, č. j. 44982/2016-MZE-12151, zdůraznil, že nesouhlasí s argumentací žalobkyně.
18. Podle žalovaného se tvrzení žalobkyně týkající se způsobu měření obhospodařovaných ploch „odhadem“ nezakládá na pravdě. Kontrola obhospodařovaných ploch byla dle žalované provedena liniovým globálním navigačním satelitním systémem (tzv. „GNSS“). To znamená, že linie reprezentující hranici mezi způsobilou a nezpůsobilou plochou byla v terénu zaměřena GNSS zařízením Topcon GMS-2, což je tzv. submetrová GPS umožňující příjem signálu jak z amerického systému NAVSTAR GPS, tak ruského GLONASS. Polohová přesnost vhodná pro měření v zemědělství je navíc u této GPS dosaženo příjmem diferenciálních korekcí. Tyto přístroje byly dle vyjádření žalovaného validovány Evropskou komisí, resp. jejím výzkumným centrem JRC. Data zjištěná v terénu byla následně zavedena do kontrolního modulu geografického informačního systému LPIS. V prostředí LPIS byla data zpracována a využita k vytvoření finálních zakresů. Z těchto zakresů byly následně dle žalovaného zjištěny skutečné výměry obhospodařovaných ploch.
19. Metoda měření „LPIS“ tedy neznamená metodu měření v terénu, ale způsob zjištění skutečně obhospodařované plochy. Ke zjištění skutečné výměry plochy totiž v tomto

případě nedochází v terénu, ale až následně nad ortofotomapou získanou zpracováním dat z terénu v systému LPIS. Při použití liniového měření v terénu se totiž nezaměřuje celá plocha, resp. celý obvod pozemku, ale pouze určitá linie nebo více linií (např. hranice obhospodařované plochy), bez jejichž následného zakreslení do mapy nelze zjistit skutečnou plochu zaměřeného pozemku. Je-li tedy v kontrolním protokolu uvedena metoda měření „LPIS“ nelze z toho vyvodit, že v terénu neprobíhalo žádné měření. U dotčených DPB, jejichž skutečnou plochu žalovaný zpochybňuje a tvrdí, že byla zjištěna odhadem, bylo provedeno liniové zaměření výše zmíněnou technologií Topcon GMS-2.

20. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl a žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení.

III.

Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
22. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
23. Žaloba není důvodná.
24. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy.
25. Podle § 3a odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, v rozhodném znění (dále jen „ZOZ“ nebo „zákon o zemědělství“): *„Evidence využití půdy je informačním systémem veřejné správy, jehož správcem je ministerstvo.“*
26. Podle § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „kontrolní řád“): *„Kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady [...]“*.
27. Podle § 12a odst. 2 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu)(dále jen „ZoSZIF“): *„Při výkonu kontroly podle odstavce 1 postupuje Fond vůči fyzickým a právnickým osobám [...] podle kontrolního řádu, zákona o zemědělství, podle tohoto zákona a podle zákona o finanční kontrole.“*
28. Podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 640/2014: *„Pokud je v případě skupiny plodin podle čl. 17 odst. 1 plocha ohlášená pro účely jakéhokoli režimu nebo opatření podpory na plochu vyšší než plocha zjištěná podle článku 18, vypočítá se podpora na základě zjištěné plochy snižené o dvojnásobek zjištěného rozdílu, je-li tento rozdíl vyšší než 3 % nebo dva hektary, ale není vyšší než 20 % zjištěné plochy. Pokud rozdíl přesahuje 20 % zjištěné plochy, nelze na danou skupinu plodin podporu na plochu poskytnout.“*
29. Z obsahu správního spisu zjistil zdejší soud následující, pro projednávanou věc podstatné, skutečnosti.

- 1) Dne 16. 10. 2015 byla správním orgánem I. stupně zahájena kontrola na místě, která byla ukončena dne 4. 11. 2015.

- 2) Na kontrolním listě DPB i. č. 640-1000 1002/3 je uvedena výměra deklarovaná (0,70 ha), výměra změřená (0,58 ha) – včetně metody měření LPIS, změřený obvod (481 m), redukovaný obvod (442 m) a výměra zjištěná (0,58 ha).
 - 3) Na kontrolním listě DPB i. č. 620-1000 4008/3 je uvedena výměra deklarovaná (0,49 ha), výměra změřená (0,39 ha) – včetně metody měření LPIS, změřený obvod (276 m), redukovaný obvod (315 m) a výměra zjištěná (0,39 ha).
 - 4) Na kontrolním listě DPB i. č. 630-0980 5502/4 je uvedena výměra deklarovaná (0,81 ha), výměra změřená (0,59 ha) – včetně metody měření LPIS, změřený obvod (512 m), redukovaný obvod (465 m) a výměra zjištěná (0,59 ha).
 - 5) Součástí správního spisu jsou Protokoly z měření nad ortofotomapou LPIS, kde je metoda měření uvedena LPIS. Tyto protokoly se sporných DPB netýkají.
 - 6) Součástí správního spisu jsou rovněž Protokoly z měření GPS Topcon, kde je metoda měření uvedena GPS Topcon. Tyto protokoly se sporných DPB netýkají.
 - 7) Součástí správního spisu jsou konečně i Protokoly z měření, který se týká sporných DPB, kde je jako metoda měření uvedena LPIS.
 - 8) V námitkách žalobkyně proti kontrolnímu zjištění ze dne 7. 12. 2015 se u DPB i.č. 640-1000 1002/3 o výměře 0,12 ha (k. ú. Javorník v Krkonoších) uvádí nesouhlas se stanoveným rozsahem neobdělávané plochy. U DPB i. č. 620-1000 4008/3 o výměře 0,10 ha (k. ú. Petříkovice u Trutnova) se uvádí, že tento DPB je třeba považovat za zemědělsky udržovaný (obdělávaný) v celém rozsahu zakreslené výměry, a u DPB i. č. 630-0980 5502/4 o výměře 0,22 ha (k. ú. Dolní Malá Úpa) se neuvádí žádné námitky.
 - 9) Součástí správního spisu je v neposlední řadě fotodokumentace sporných DPB obsahující datum a hodinu pořízení.
30. Podstatou projednávaného případu je spor mezi žalobkyní a žalovaným, zdali byla řádně určena výměra dílů půdních bloků, které nebyly žalobkyní obhospodařovány.
 31. Aby bylo možno tuto otázku rozhodnout, je nejprve třeba určit, jaké požadavky kladou právní předpisy na provádění kontroly na místě (resp. měření DPB). Dále pak je nutné zhodnotit, zdali správní orgán dodržel tento postup.
 32. Jak plyne z § 12a ZoSZIF, měření DPB je součástí kontroly prováděné podle kontrolního řádu.
 33. Z § 9 písm. a) kontrolního řádu přitom koriguje zásadu materiální pravdy požadavkem na ekonomii kontrol, jak je tomu koneckonců i v ostatních procesních předpisech (srov. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Kontrola, podobně jako jiná řízení, by měla být prováděna co nejúčelněji, nejrychleji, nejjednodušeji a nejlevněji.
 34. Primární povinností kontrolujícího je tedy zjištění skutečného stavu věci, jelikož v tomto směru se jedná o samotnou podstatu kontroly coby zjišťovacího procesu. Úkolem kontrolujícího je tedy zjistit a popsat co možná nejobjektivněji, nejúplněji a nejpresněji faktický stav předmětu kontroly a tento následně zachytit v protokolu o kontrole a v závislosti na povaze té které kontroly doložit jednotlivá kontrolní zjištění příslušnými kontrolními podklady (ať přímo zajištěnými originály, či prostými, popř. úředně ověřenými kopiemi).

35. V této souvislosti je však třeba podotknout, že § 9 písm. a) kontrolního řádu nezakotvuje zásadu absolutní pravdy, nýbrž toliko povinnost zjišťování skutečného stavu věci potřebného pro dosažení účelu kontroly. To znamená, že stejně jako v rámci správního řízení je na uvážení oprávněné úřední osoby, jaké důkazy mají být provedeny. I podle § 9 písm. a) kontrolního řádu je do jisté míry na úvaze kontrolujícího, jaké skutečnosti bude zjišťovat a ověřovat, přičemž tato úvaha je limitována právě povahou a účelem dané kontroly.
36. Ve svém podání se žalobkyně často dovolává toho, že během správní orgán I. stupně provedl „měření pomocí LPISu“. LPIS (zkratka z anglického „Land Parcel Identification System“) je přitom geografický informační systém, který je tvořen primárně evidencí využití zemědělské půdy, jak lze dovodit z § 3a odst. 2 ZOZ. Hlavním účelem LPIS je umožnit ověřování údajů v žádostech o dotace poskytovaných ve vazbě na zemědělskou půdu, a to bez ohledu na to, zda jde o dotace financované ze zdrojů EU nebo o národní dotační programy.
37. Systém LPIS funguje na základě referenčních pozemků. Referenčním pozemkem se rozumí jedinečně identifikovaná zeměpisně vymezená zemědělská plocha ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009. Platí přitom, že žadatelé o dotace ve své žádosti musí pečlivě prověřit každou mapu a identifikovat a ze svých žádostí vyloučit veškerou zemědělsky neobhospodařovanou půdu, jakož i nezpůsobilé prvky, které se na pozemcích nacházejí, jako budovy, dvory, křoviny, vozovky, lesy, jezera atd.
38. Evidence využití půdy LPIS je tedy registr založený na geografickém informačním systému mapující reálné využití zemědělské půdy. Využití pozemku konkrétním farmářem (uživatel) je evidováno pomocí zákresů DPB. Díl půdního bloku tedy představuje zemědělsky užívanou půdu, která je obhospodařována jedním uživatelem a odpovídá jednomu druhu zemědělské kultury, přičemž LPIS obsahuje relevantní informace týkající se DPB (a to včetně jejich výměry, rozkreslení jejich hranic atp.).
39. V projednávané věci platí, že z jednotlivých kontrolních listů DPB, které jsou součástí správního spisu, lze jednoznačně dovodit, že správní orgán I. stupně sice pro výpočet změřené plochy použil metodu měření výměry sporných neobhospodařovaných ploch pomocí LPISu, avšak zároveň je z nich zřejmé, že správní orgán provedl v rámci kontroly na místě vlastní měření. Zejména je důležité zdůraznit, že kontrolní listy obsahují nejen údaje týkající se výměry změřené, ale i výměry zjištěné, jakož i změřeného obvodu atd. (viz shora provedená rekapitulace relevantních pasáží správních spisů).
40. Pokud přitom žalobkyně uvádí, že měření sporných DPB probíhalo odhadem na základě fotografií či poznámek (pamatování si) daného stavu v hlavě osob provádějící kontrolu, jedná se o ničím nepodložené tvrzení. Naopak z obsahu správního spisu lze jednoznačně určit, jak správní orgán dospěl ke stanovení plochy DPB, které nebyly žalobkyní obhospodařovány, přičemž správní spis obsahuje i celou řadu detailních údajů, ze kterých lze dovodit výměru neobhospodařovaných částí sporných DPB. Nic z obsahu správního spisu přitom nesvědčí o tom, že by si správní orgán I. stupně provádějící kontrolu tyto údaje vymyslel.

41. Jak již bylo uvedeno výše, primární povinností kontrolujícího je zjistit skutečný stav věcí; § 9 písm. a) kontrolního řádu přitom nezakotvuje zásadu absolutní pravdy – naopak kontrola má být prováděna co nejúčelněji, nejrychleji, nejjednodušeji a nejlevněji. Z obsahu správního spisu plyne, že ve dnech 16. 10. 2015 až 4. 11. 2015 probíhala u žalobkyně kontrola. V rámci této kontroly bylo provedeno i měření sporných DPB, jak vyplývá z Protokolů z měření. V této souvislosti je nezbytné poukázat na skutečnost, že některé protokoly nesou označení „Protokoly z měření nad ortofotomapou LPIS“, některé z „Protokoly z měření GPS Topcon“, jiné toliko „Protokoly z měření“. Z obsahu správního spisu tak lze dovodit, že správní orgán I. stupně v rámci získávání dat pro výpočet výměry DPB, které byly předmětem kontroly, využil celou řadu metod, a to zcela v souladu s § 9 písm. a) kontrolního řádu.
42. Jinými slovy řečeno, pokud zde existuje geografický informační systém, LPIS, který obsahuje všechny potřebné údaje týkající se výměry jednotlivých DPB, nepochybil správní orgán, pokud stanovoval výměru neobdělávaných dílů sporných DPB pouze tak, že rozměřil hranici obdělávané a neobdělávané části DPB, kterou později zanesl do grafického prostředí LPIS, kde také vypočítal (tj. změřil) výměru neobdělávané části DPB. Právě naopak, pokud by v rámci kontroly na místě správní orgán I. stupně přeměřoval všechny hranice všech DPB, které byly předmětem dotčené kontroly, postupoval by v rozporu s § 9 písm. a) kontrolního řádu, tj. nepostupoval by co nejúčelněji, nejrychleji, nejjednodušeji a nejlevněji. Pochopitelně platí, že pokud má správní orgán I. stupně důvodné pochybnosti stran údajů v LPIS, může přistoupit k celkovému přeměření jednotlivých DPB (k čemuž také u některých DPB došlo dne 11. 2. 2016); takovýto postup ovšem rozhodně není žádoucí za situace, kdy samotné údaje týkající se výměry DPB jsou nesporné a toliko jde o stanovení výměry obdělávané/neobdělávané části DPB. Samotná výměra dotčených DPB přitom nebyla žalobkyní rozporována (jak je patrné z námitek proti kontrolnímu zjištění ze dne 7. 12. 2015); žalobkyně toliko rozporovala výměru neobdělávané části dotčených DPB. Nedávalo by proto žádného smyslu, aby za této situace správní orgán I. stupně přistoupil k přeměření všech údajů týkajících se dotčených DPB, které se nacházely v LPISu, jak navrhovala žalobkyně.
43. Lze proto uzavřít, že z obsahu správního spisu je naprosto zřejmé, jak správní orgán dospěl ke svým závěrům ohledně výměry neobdělávaných částí DPB. Tyto závěry jsou logické a podložené měření, jakož i bohatou fotodokumentací, která je také součástí správního spisu a ze které je patrné, že se v době provádění kontroly nacházely na dotčených DPB plochy s přerostlou vegetací trav, plevelů a náletových dřevin. Závěry žalobkyně, podle kterých je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné, proto neobstojí.
44. Co se týče argumentů žalobkyně stran trvání kontroly kontrolovaných DPB, lze k tomu uvést, že kontrola probíhala ve dnech 16. 10. – 14. 11. 2015. Z fotodokumentace je přitom zřejmé, že kontrola v terénu probíhala nejméně v rozsahu 3 dnů. S ohledem na počet kontrolovaných DPB a způsob prováděného měření se tato doba nejeví jako nepřiměřená. Konečně pouze z doby měření v terénu nelze bez dalšího ničeho spolehlivě dovodit ve vztahu k přesnosti a průběhu samotného měření.
45. Dále k odkazu žalobkyně na měření geodeta Ing. R. B., které proběhlo dne 25. 1. 2016, soud uvádí, že toto měření se uskutečnilo přibližně 3 měsíce po provedené kontrole. Lze přitom souhlasit s názorem žalovaného, že doba, která uplynula od ukončení kontroly na místě do měření geodeta, je natolik dlouhá, že nevylučuje manipulaci žalobkyně s dotčenými DPB, což by mohlo vést k rozdílným výsledkům zaměřených ploch. Ani ze

zaměření geodeta Ing. R. B. tak nelze ničeho spolehlivě dovodit ohledně přesnosti měření v rámci kontroly na místě prováděné orgánem I. stupně.

46. Pokud jde o poukaz žalobkyně na nepřesnost měření GPST-GPS Topcon, je třeba zdůraznit, že žalobkyní uváděný údaj představuje dalším ničím nepodložené tvrzení. Nicméně z jednotlivých kontrolních listů sporných DPB lze dovodit, že v rámci měření je počítáno s možnou technickou nepřesností (kolonky kontrolních listů „Obvod pro technickou toleranci m“, „Technická tolerance ha“ a „Technická tolerance %“).
47. Konečně pokud jde o poukaz žalobkyně na skutečnost, že rozdíl zjištěné neobhospodařované plochy přesáhl 20 % jen o 0,08 %, je třeba zdůraznit, že ze shora citovaného čl. 19 odst. 1 nařízení č. 640/2014 jednoznačně plyne, že pokud příslušný vnitrostátní orgán zjistí rozdíl vyšší jak 20%, nemá jinou možnost, nežli podporu neposkytnout; nařízení č. 640/2014 žádný prostor pro uvážení totiž zjevně neobsahuje.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Soud uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2019

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.